

λια δώδεκα νὰ τὸ πιάνην νὰ / ριφάρεται τὸ ὁποῖο σπίτιν τὸ ἀγοράζειν ὁ ἄνωθεν
ἀφέντης πρὲ Ντομένικος μὲ / τὸ θέλημα τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερά Βερόνας. "Οθεν
εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πούλησί / ας βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεά-
λια ἔξε ἦτοιν νούμερο 6 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται / καὶ πάλι ἡ παρὼν πού-
λησία νὰ ἔχην τὸ στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον βεβαιώνοντάς την / καὶ μὲ ἀξιο-
πίστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος ἀπογρά /-
/ φοντας καὶ ὁ ἴδιος πούλητῆς ἀφέντης ὁ πρ' Ἀντώνιος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.
/ — Χρυσῆς Κορονέλλος μάρτυρας εἰς τῶνωθεν —
/ — Τζουάνες Γρίσπος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —
/ — Ἐγὼ πρὲ Ἀντώνιος Βέγγιας πρωτονοτάριος ἀποστολικὸς βεβαιώνω ὡς ἄνωθε
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

376

Χρέος - Ὑποθήκη

φ 206^v

/ Φ 212

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683 / ἐν μηνὶ Νοεβρίου 22 /
εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερα Νικο] / λέττας γυνῆς τοῦ ποτὲ Μαρκαντωνίου Σουμμαρούπα
λεγομένη τῆς Ἀρμελίνας ἡ ὁποία / Νικολέττα μαρτυρᾷ καὶ λέγειν ἔνμπροσθεν εἰς
ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον / καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρτύρους
πὼς εἶχεν κάμποσον χρέος πρὸς τὸν / Λουρεντζάκη Ντεστὲ καὶ ἄλλου καὶ ἔτзин
τὴν ἔβαλε χάψην εἰς τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ ὁ [ἄ] / νωθεν Λουρεντζάκης διὰ τὸ ἐκεῖ-
νο χρέος. "Οθεν βλέποντας ὁ μακαρίτης ὁ υἱός / τῆς ποτὲ Χρυσῆς πὼς νὰ εὐρί-
σκεται ἡ μάνα του εἰς τὴν χάψην καὶ εἰς τὰ βάσανα / εἶχεν ἓνα σπίτιν εἰς τὸ Μέσαν
Κάστρον τῆς Ναξίας τὸ ἀπὸ κατωθιὸν τοῦ ποτὲ Ντε / λλα-Ρόκκα ἀφητό τουν ἀπὸ τοῦ
παπποῦ του τοῦ ποτὲ Χρυσῆν Σουμμαρούπα μὲ κοντετζι / ὄν ὅτιν νὰ παγαίνει ἀπὸ
παπᾶ εἰς παπᾶ ἐδικόν του καθὼς διαλαβάνει ἡ δι / αθήκην του καὶ ἂν ἴσως δὲν
ἤθελε βρίσκειται παπᾶς ἀπὸ τὸ γένος τος νὰ πηγαί / νη τὸ ἐκεῖνο σπίτιν εἰς τὴν
κυρία τῇ Μητρόπολιν τὴν Φρανγγικὴν. Λοιπὸν ὁ ἄνω λε / γόμενος ποτὲ Χρυσῆς
ἐθέλησεν νὰ πουλήσῃ τὸ ἄνωθεν σπίτιν διὰ τὴν χρεία / τῆς μάνας του καὶ ὁ ἀφέντης
ὁ Μητροπολίτης τὸν ἐπροεμπίριζε νὰ μὴ τὸ πουλή / σην πλὴ ἔπεσεν εἰς τὴν ράτζιάν
του καὶ ἔδωσέν του θέλημα νὰ τὸ πουλήσῃ μὰ / ἔκαμε ἡ κερά Ἐρήνη ἡ συνβία
τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Χρυσῆν κοντετζιὸν καὶ ἐποτεκά / ρισεν ἓνα κομμάτιν χωράφιν
ἐδικόν της ἀπὸ γονικόν της ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέ / ρος τοῦ Ἀγίου Θαλλαλαίου ὅτι

εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ γυρέψουν τὸ σπίτιν κατὰ τὰ γρά / μματάν τος νὰμποροῦ νὰ
 κιάνου τὸ ἄνωθεν χωράφιν ἀντὶς διὰ τὸ σπίτιν / πλὴ ἡ ἄνωθεν κερά Νικολέττα
 χροικώντας τὴν διάνοιάν της καὶ ξεύροντας πὼς διὰ / τὸ χρέος της ἐπουλήθηκε τὸ
 ἄνωθεν σπίτιν καὶ ἐποτεκαρίστην καὶ τὸ χωράφιν τῆς / νύφης της τῆς κερά Ἑρήνης
 διὰ τοῦτον διὰ νὰ μὴ ἔχην κάργος ἡ ψυχὴν της θε / λει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἀφήνει
 καὶ παραδίνει τῆς αὐτῆς νύφης της τῆς κερά Ἑρήνης / τὰ ἴδια σπίτια τὸ μέσαν
 καὶ τὸ ὄξων νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας της νὰ τὰ κάμη ὥς / θέλει καὶ βούλεται ὥς σπύ-
 τια ἐδικάν της καὶ ὥς ἀγοράν της ἀντὶς τοῦ χωραφιοῦν της / καὶ πάλι διὰ τὶς ὄξο-
 δες ὅπου ἔχειν νὰ κάμη εἰς τὸν ἐνταφιασμόν της καὶ εἰς τὰ μνη / μόσυνάν της καὶ
 εἰσὲ ὅ,τιν ἄλλες ὄξοδες ποὺ ἔχειν νὰ κάμη διὰ λόγουν της καὶ διὰ τὴν / ψυχὴν της
 καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔχην κανέναν ἐνμπόδιον μήτε ἀπὸ ἐδικόν της / μήτε ἀπὸ
 ξένο ἀλλὰ ἡ αὐτὴν κερά Ἑρήνη νὰ εἶναι νοικοκυρά καὶ ἐξουσιάστρα εἰς τὰ αὐτὰ /
 σπίτια ὥς ἄνωθεν γράφομε καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν βάζει καὶ ἀξιόπιστους
 μάρτυρες.

/ — Τζανέτος ἱερεὺς Καρατζιᾶς καὶ ὁ οἰκονόμος Ἀξίας μάρτυρας — —

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Ἀλέξαντρος Σπανόπουλος καὶ Μιχέλης Μαρμαρᾶς μάρτυρες ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ
 τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

377

Διαθήκη

φ. 207^r - 208^r

/ Ἑβγαλμένη Φ 213

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 26/
 κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ / [Μέσαν] Κάστρον τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ παναιν-
 δεσιμώτατου ἀφέντην πρὲ Τομάζου Μπά / [λιου] ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων
 οἶδε τὴν ντελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν καὶ / [δ]ιὰ τοῦτον καὶ
 ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης πρὲ Τομάζος φοβιζάμενος τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θα-
 / νάτου μὴν τὸν κανταλάβη ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν
 ὑπο / γράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇσεται σῶον γὰρ
 ἔχειν τὸ νοῦ ἃ / κεραία τὴν γλῶττα, καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰ ἑτέρας τοῦ αἰσθήσεις
 χάριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν / μπρώντοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυ-
 ρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένην συνχώρε / σιν τοὺς εἰπόντα κατ' αὐτοῦ τί ἀγαθὸν